Organizacja i Architektura Komputerów

Sprawozdanie z projektu Projekt i implementacja procesora 8051

Autorzy:

Adam Szcześniak 241293 Marcin Czepiela 241305

Prowadzący:

dr inż. Tadeusz Tomczak

Spis treści

1.	Wstęp: cele i założenia	3
2.	Co udało się zrobić	4
3.	Sposób działania z parametrami	5
4.	Technika pomiarów czasu wykonywania instrukcji	8
5.	Instrukcje	6
7.	Tworzenie własnych programów	16
6.	Złożoność i budowa poszczególnych elementów	17
7.	Problemy	20
8.	Podsumowanie	22
9.	Bibliografia	23
10.	Spis tabel	23
11.	Spis rysunków	23

1. Wstęp: cele i założenia

Celem projektu było zaprojektowanie własnej wersji procesora 8051 firmy Intel oraz implementacja go w wybranym przez nas programie symulującym działanie układów scalonych.

Przed przystąpieniem do implementacji uzgodniliśmy z prowadzącym, że nie będzie to dokładna kopia procesora Intel 8051. (Dokładne różnice pomiędzy projektami wypisane są w dalszej części sprawozdania) Chcieliśmy aby nasza wersja tego procesora byłą w stanie wykonywać przynajmniej po jednej instrukcji każdego typu, ich szczegółowa lista znajduje się w "Tabela 1". Wszystkie zastosowane rozwiązania takie jak: szyny danych, konstrukcja modułów oraz szczegółowe opisy poszczególnych mniejszych układów znajdują się w rozdziale 2. Wstęp: cele i założenia, a także rozdziale 8. Złożoność i budowa poszczególnych elementów

2. Co udało się zrobić

Udało się stworzyć projekt procesora który implementuje wszystkie założone funkcjonalności ustalone w trakcie zajęć z projektu. Ustaliliśmy że stworzymy 16 instrukcji, które będą przykładami instrukcji z każdego typu instrukcji dostępnych w oryginalnym Intelu 8051. Aby wszystkie instrukcje mogły działać prawidłowo, musieliśmy stworzyć wszystkie wymagane moduły procesora które kontrolują cały proces jakim jest działanie procesora np. rejestry, szyny danych, jednostka arytmetyczno logiczna.

Aby przybliżyć złożoność całego układy zamieszczamy listę wszystkich komponentów procesora łącznie mniejszymi układami wchodzącymi w ich skład. Do łączenia ich skorzystaliśmy z szyn danych.

SZYNY DANYCH:

Do kontrolowania pracy poszczególnych układów wykorzystujemy szynę o nazwie CONTROL(20 bitowa). Ścieżki o numerach od 0 do 5 odpowiadają za aktywację zapisu w rejestrze lub układzie którego adres jest podawany na szynę. Ścieżki od 6 do 11 odpowiadają za aktywowanie odczytu z rejestrów lub urządzeń o adresie odpowiadającym temu podanemu na szynie. Ścieżki 17 i 18 służą do przekazywania informacji o flagach Overflow i Carry (jest to odstępstwo od oryginalnego projektu 8051 wymuszone optymalizacją) Ścieżka 20 jest podłączona bezpośrednio do zegara. Pozostałe ścieżki przewidziane są dla dalszego rozwoju projektu.

Do przesyłania danych pomiędzy rejestrami i układami wykorzystujemy **DATA (8 bitowa)**, jej stan nie musi zmieniać się przy każdej mikroinstrukcji ponieważ nie wszystkie moduły są z nią bezpośrednio połączone.

Szyna **ORDER_BUS(8 bitowa)** odpowiada za przesyłanie numeru aktualnie wykonywanej instrukcji.

Kolejne szyny danych to **8 bitowe T1ALU** oraz **T2ALU**. Służą do natychmiastowego przesyłania danych z buforów jednostki arytmetyczno-logicznej (TEMP1 oraz TEMP2) do tejże jednostki.

Szyna **TEMP_IN_1 (8 bitów)** służy do bezpośredniego połączenia akumulatora (ACC) z buforem jednostki arytmetyczno logicznej w celu ominięcia szyny DATA i lepszej optymalizacji pracy procesora. (W obecnej wersji projektu nie jest używana poprawnie z powodu znacznego utrudnienia implementacji).

W projekcie występuje szyna MEM_CTRL (8 bitów), która nie jest obecnie używana.

Szyna STC_ADDR (8 bitów) pozwala na uniknięcie kolizji i kolejki (które miały by miejsce gdyby użyta została szyna DATA) przy przesyłaniu adresu do pamięci RAM z rejestru wskaźnika stosu STCK PTR со znacznie przyśpiesza operacje stosie. Wyszczególnić można jeszcze szyny MEM_ADDR (8 bitów) oraz RAM_ADDR(8 bitów) pozwalają one na bezkolizyjne porozumiewanie się sterowników odpowiednio pamięci ROM oraz RAM z tymi pamięciami. Ostatnią szyną łączącą oddzielne układy wewnętrzne procesora jest szyna **PSW(11 bitów)** łącząca ALU z rejestrem statusu procesora PSW. 8 bitów (bity 0-7) jest używanych na przesyłanie stanów flag 8 bit służy jako aktywator zapisu w rejestrze PSW a 2 ostatnie bity- 9, 10 są obecnie nie używane.

Lista komponentów procesora:

- ALU:
 - SUMATOR
 - DECREMENTER
 - COMPARATOR
 - OR
 - ALU_CTRL
- A_REG (ACC)
- B REG
- TEMP1
- TEMP2
- PSW
- ROM
- ROM ADDR REG
 - RAM_ADDR_REG
 - RAM_ADDR_CTRL
 - INCREMENTER
 - DATA ADDER
 - SAVE DATA

- OPERAND
- PROGCOUNTER
- DPTR
 - DPTR.H
 - DPTR.L
- CONTROL REG
 - ORDER REG
 - INST_SET
- PORT2 DRIVER
- RAM
- STACK_PTR
 - PUSH(DEKREMENTER)
 - POP(INKREMENTER)
 - REGISTER
- RAM
- RAM ADDR REG
 - ROM ADDR REG
 - ROM ADDR CTRL
 - INCREMENTER
 - DATA ADDER
 - SAVE_DATA

3. Sposób działania z parametrami

Tryby adresowania:

- Rejestrowy (bezpośredni)
 Argumenty i wyniki są w rejestrach procesora, np. SWP A B
- Bezpośredni
 - Adres po rozkazie informuje gdzie jest argument, np. LJMP
- Rejestrowy (pośredni)
 - Zawartość rejestru adresuje pamięć, np. STACK (rejestr)
- Dane do rozkazu mogą być przekazywane bezpośrednio w kodzie rozkazu.
 np. AJMP XXX0 0001.

4. Instrukcje i mikroinstrukcje

W procesorze zaimplementowaliśmy następujące instrukcje:

NUMBER	(HEX)	NAME	DEST	SRC	Uwagi
0000 0000	00	NOP			
XXX0 0001	01	AJMP	@IN_DIRECT		PRZEKAZANIE ARG W ROZKAZIE
0000 0010	02	LJMP	@DIRECT		PRZEKAZANIE ARGUMENTU Z PAMIĘCI
0000 0011	03	MOV	В	Α	
0000 0100	04	ADD	Α	В	
0000 0101	05	ADC	Α	В	
0000 0110	06	SET_C	CARRY		
0000 0111	07	CLR_C	CARRY		
0000 1000	08	MOV	Α	@DIRECT	
0000 1001	09	PUSH	Α		
0000 1010	0A	POP	Α		
0000 1011	ОВ	JO		@DIRECT	
0000 1100	0C	ORL	Α	В	
0000 1101	0D	DEC	Α		ARG W REJESTRZE
0000 1110	0E	SWP	Α	В	
0000 1111	OF	INIT	PROCESSOR		Instrukcja służy do ustalenia położenia stosu i kontrolnym uruchomieniu portów procesora Jest to instrukcja kontrolna(służąca do wykrywania błędów)

Tabela 1 Lista instrukcji zaimplementowanych w procesorze

Tabela 1 przedstawia kolejno w kolumnie "NUMBER" – wybranych przez nas numer rozkazu wybranej instrukcji, w kolumnie "(HEX)" – reprezentacja numeru w systemie 16, w kolumnie "NAME" – nazwa instrukcji, w kolumnie "DEST" – Źródłowo-wynikowy argument instrukcji , w kolumnie "SCR" Źródłowy argument instrukcji , instrukcji oraz w kolumnie "Uwagi" – dodatkowe informacje związane z konkretną instrukcją.

Nazwa	ODCZYT	ZAPIS
A_REG	000010	000001
B_REG	000100	000011
TEMP1		000101
TEMP2		000111
STACK	001010	001001
PSW	001100	
ALU_SUM	001101	
ALU_DECREMENT	001110	
ALU_CMP	001111	
ALU_OR	010000	
ADDR_REG_FROM_DATA_ROM		010001
PROGRAM_COUNTER	010100	010011
ROM	010101	
ORDER_REG		010110
INCR_ADDR_REG_ROM		010111
ADD_DATA_ADDR_REG_ROM		011000
RAM	011001	011010
SET_CARRY		011011
CLR_CARRY		011100
ADD_CARRY	011101	
OPERAND	011110	011111
RAM_ADDR_FROM DATA		100000
INCR_RAM_ADDR		100001
ADD_DATA_TO ROM_ADDR		100010
STACK_PUSH		100011
STACK_POP		100100
RAM_STACK	100101	100110
DPTR.H	100111	101000
DPTR.L	101001	101010
PORT2_SEND_ADDR_H		101011
PORT2_SEND_ADDR_L		101100
PORT2_SEND_DATA		101101
PORT2_GET_DATA	101110	
Tabela 2 Lista adresów funkcii zapisu i odczytu w zaimplement	owanych układach	

Tabela 2 Lista adresów funkcji zapisu i odczytu w zaimplementowanych układach

W *Tabela 2* widoczna jest lista wszystkich zaimplementowanych układów wraz z kodami które występują na szynie **CONTROL** w trakcie odczytu lub zapisu z/do układu. Część związana z odczytem wstępuje na bitach od 6 do 11. Część związana z zapisem występuje na bitach od 0 do 5. Bity w *Tabela 2 i na szynie CONTROL* ułożone są od najstarszego.

5. Technika pomiarów czasu wykonywania instrukcji

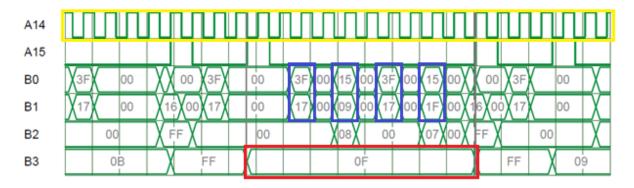
W trakcie badania własności naszego procesora posługiwaliśmy się wykresami czasowymi generowanymi przez program Proteus 8 w trakcie symulacji.

Legenda do wykresów czasowych:

A14 – zegar A15 – sygnał zerujący licznik mikrorozkazów

B0 – CONTROL BUS (odczyt) **B1** – CONTROL BUS (zapis)

B2 – DATA_BUS **B3** – ORDER_BUS

Rysunek 1 Przykładowy wykres czasowy

Na "Rysunek 1" znajduje się przykładowy wykresu czasowego widzimy wykres czasowy, w tym przypadku jest to instrukcja **INIT**. Kolorem żółtym zaznaczony jest wiersz na którym widoczne są wszystkie cykle zegara. Na niebiesko zaznaczone są informacje o stanie szyn: kontroli, danych, numeru rozkazu kolejno CONTROL_BUS[6..11] oraz CONTROL_BUS[0..5]. Kolorem czerwonym oznaczona jest aktualnie wykonywana instrukcja. Na podstawie wykresu możemy ustalić że wykonywane są 3 mikroinstrukcje, których łączny czas wykonywania zajmuje trzy cykle zegara.

Aby rozpocząć symulację należy wejść do układu **CONTROL_REG** i włączyć symulację. W trakcie korzystania z programu w celu wygenerowania wykresów czasowych nie wolno zamykać okien z pomiarami ponieważ później nie ma możliwości ich ponownego uruchomienia. Zamknął się one automatycznie po zatrzymaniu symulacji.

6. Wykresy czasowe zaimplementowanych rozkazów

Wykresy czasowe wraz z krótkim opisem:

Legenda do wykresów czasowych:

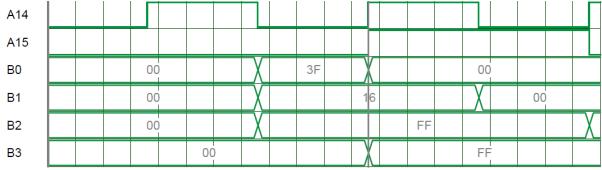
A14 – zegar A15 – sygnał zerujący licznik mikrorozkazów

B0 – CONTROL_BUS (odczyt) **B1** – CONTROL_BUS (zapis)

B2 – DATA_BUS **B3** – ORDER_BUS

1) Instrukcja NOP (0000 00002 = 0016):

Instrukcja **NOP** odczekuje **1** cykl procesora.

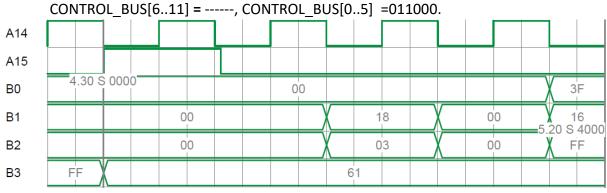

Rysunek 2 Wykres czasowy przebiegu instrukcji NOP

2) Instrukcja AJMP @IN_DIRECT (XXX0 00012 = N116):

Instrukcja **AJMP** składa się z **2** mikroinstrukcji. Należy zaznaczyć że nie przekazuje ona dane, mianowicie XXX w kodzie to też dane.

 Ustawia 3 najmłodsze bity DATA_BUS na kod XXX i dodaje DATA_BUS do ROM_ADDR_REG.

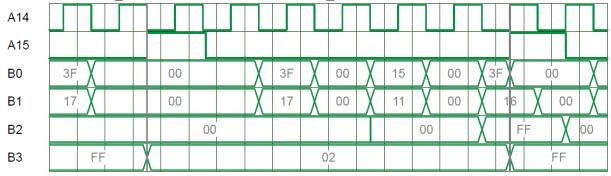

Rysunek 3 Wykres czasowy przebiegu instrukcji AJMP

3) Instrukcja LJMP @Direct (0000 00102 = 0216):

Instrukcja LJMP składa się z 2 mikroinstrukcji.

- Wykonuje mikroinstrukcję INCR_ADDR_REG_ROM.
 CONTROL_BUS[6..11] = 1111111, CONTROL_BUS[0..5] =010111.
- Kopiuje dane z pamięci **ROM** do rejestru **ADDR_REG_FROM_DATA_ROM.** CONTROL_BUS[6..11] = 010101, CONTROL_BUS[0..5] =010001.

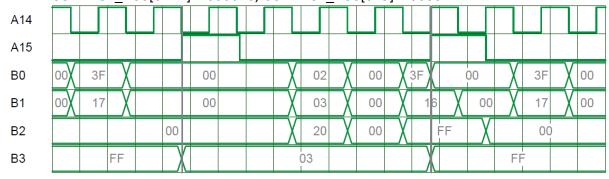

Rysunek 4 Wykres czasowy przebiegu instrukcji LJMP

4) Instrukcja MOV A B (0000 00112 = 032):

Instrukcja MOV A B składa się z 1 mikroinstrukcji.

Kopiuje dane z rejestru REG_A do rejestru REG_B.
 CONTROL BUS[6..11] = 000010, CONTROL BUS[0..5] = 000011.

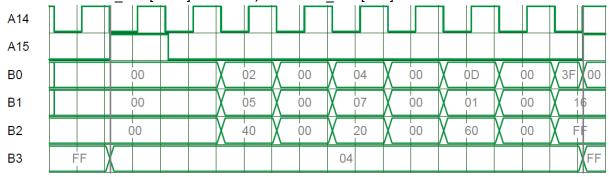

Rysunek 5 Wykres czasowy przebiegu instrukcji MOV A B

5) Instrukcja ADD A B (0000 01002 = 042):

Instrukcja ADD składa się z 3 mikroinstrukcji.

- Kopiuje zawartość rejestru A_REG do rejestru Temp1.
 CONTROL_BUS[6..11] = 000010, CONTROL_BUS[0..5] = 000101.
- Kopiuje zawartość rejestru B_REG do rejestru Temp2.
 CONTROL_BUS[6..11] = 000100, CONTROL_BUS[0..5] = 000111.
- Odczytuje wynik dodawania z ALU i umieszcza go w A_REG.
 CONTROL BUS[6..11] = 001101, CONTROL BUS[0..5] = 000001.

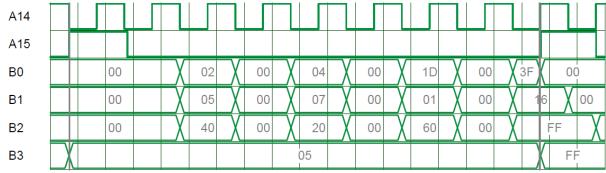

Rysunek 6 Wykres czasowy przebiegu instrukcji ADD A B

6) Instrukcja ADC A B (0000 01012 = 0516):

Instrukcja ADC składa się z 3 mikroinstrukcji.

- Kopiuje zawartość rejestru B_REG do rejestru Temp1.
 CONTROL BUS[6..11] = 000100, CONTROL BUS[0..5] = 000101.
- Kopiuje zawartość rejestru A_REG do rejestru Temp2.
 CONTROL_BUS[6..11] = 000010, CONTROL_BUS[0..5] = 000111.
- Odczyt wynik dodawania z przeniesieniem z ALU i zapisuje go w A_REG CONTROL_BUS[6..11] = 1111111, CONTROL_BUS[0..5] = 000001.

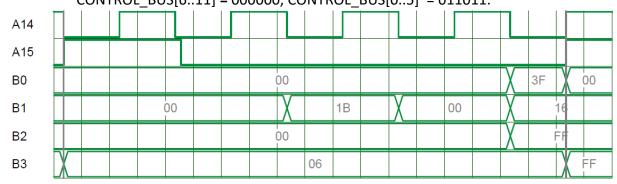

Rysunek 7 Wykres czasowy przebiegu instrukcji ADC A B

7) Instrukcja SET_C (0000 01102 = 0616):

Instrukcja SET_C składa się z 1 mikroinstrukcji.

Wykonuje mikroinstrukcję SET_CARRY.
 CONTROL_BUS[6..11] = 000000, CONTROL_BUS[0..5] = 011011.

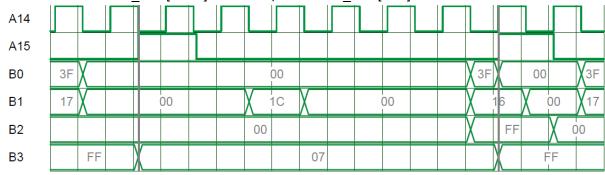

Rysunek 8 Wykres czasowy przebiegu instrukcji SET_C

8) Instrukcja CLR_C (0000 01112 = 0716):

Instrukcja CLR_C składa się z 2 mikroinstrukcji.

- Wywołuje mikroinstrukcję CLR_CARRY.
 CONTROL_BUS[6..11] = 000000, CONTROL_BUS[0..5] = 011010.
- Wywołuje operację CLR_OVERFLOW.
 CONTROL BUS[6..11] = 000000, CONTROL BUS[0..5] = 101111.

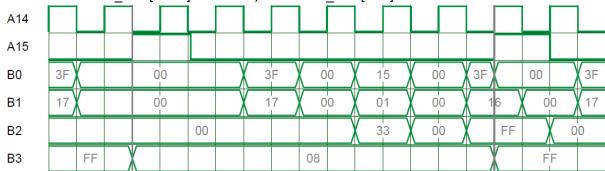

Rysunek 9 Wykres czasowy przebiegu instrukcji CLR_C

9) Instrukcja MOV A @Direct (0000 10002 = 0816):

Instrukcja MOV składa się z 2 mikroinstrukcji.

- Inkrementuje rejestr ROM_ADDR_REG.
 CONTROL_BUS[6..11] = 111111, CONTROL_BUS[0..5] = 010111.
- Kopiuje dane z ROM do rejestru A_REG.
 CONTROL_BUS[6..11] = 010101, CONTROL_BUS[0..5] = 000001.

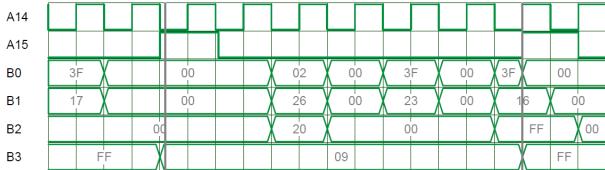

Rysunek 10 Wykres czasowy przebiegu instrukcji MOV A @Direct

10) Instrukcja PUSH A (0000 10012 = 0916):

Instrukcja **PUSH** składa się z **2** mikroinstrukcji.

- Kopiuje zawartość A_REG na stos wykonując mikroinstrukcję RAM_STACK (zapis).
 CONTROL_BUS[6..11] = 000010, CONTROL_BUS[0..5] = 100110.
- Wykonuje mikrooperację STACK_PUSH.
 CONTROL_BUS[6..11] = 111111, CONTROL_BUS[0..5] = 100011.

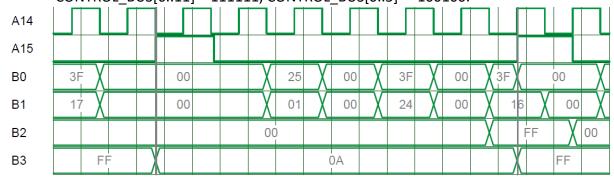

Rysunek 11 Wykres czasowy przebiegu instrukcji PUSH

11) Instrukcja POP A (0000 10102 = 0A16):

Instrukcja **POP** składa się z **2** mikroinstrukcji.

- Odczytuje dane ze stosu wykonujący mikroinstrukcję RAM_STACK (odczyt) zapisuje je w rejestrze A_REG.
 - CONTROL_BUS[6..11] = 100101, CONTROL_BUS[0..5] = 000001.
- Wykonuje mikroinstrukcję STACK_POP.
 CONTROL BUS[6..11] = 111111, CONTROL BUS[0..5] = 100100.

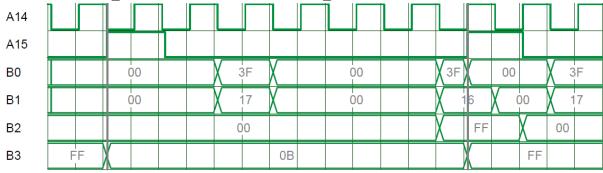

Rysunek 12 Wykres czasowy przebiegu instrukcji POP A

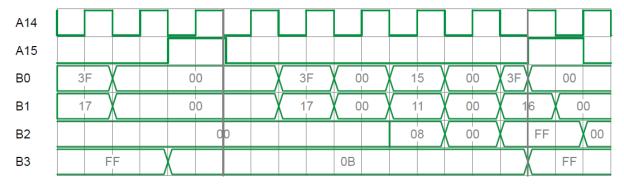
12) Instrukcja JO @Direct (0000 10112 = 0B16):

Instrukcja JO składa się z 2 mikroinstrukcji. Ta instrukcja nie występuje w procesorze 8051.

- Wykonuje mikroinstrukcję INCR_ADDR_REG_ROM.
 CONTROL BUS[6..11] = 1111111, CONTROL BUS[0..5] = 010111.
- Jeżeli flaga OVERFLOW jest ustawiona następuje przejście ROM_ADDR_REG na pozycję podaną w argumencie instrukcji
 CONTROL_BUS[6..11] = 111111, CONTROL_BUS[0..5] = 010111.

Rysunek 13 Wykres czasowy przebiegu instrukcji JO @Direct z przykładowego programu

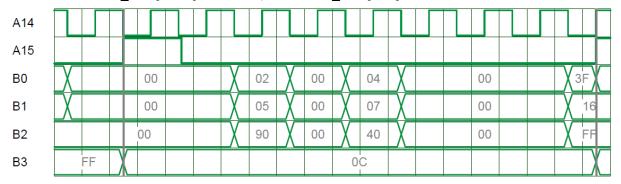

Rysunek 14 Wykres czasowy przebiegu instrukcji JO @Direct dla drugiego programu

13) Instrukcja ORL A B (0000 11002 = 0C16):

Instrukcja ORL składa się z 2 mikroinstrukcji.

- Kopiuje zawartość rejestru A_REG do rejestru Temp1.
 CONTROL BUS[6..11] = 000010, CONTROL BUS[0..5] = 000101.
- Kopiuje zawartość rejestru B_REG do rejestru Temp2.
 CONTROL BUS[6..11] = 000100, CONTROL BUS[0..5] = 000111.

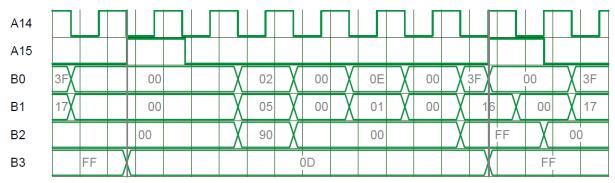

Rysunek 15 Wykres czasowy przebiegu instrukcji ORL A B

14) Instrukcja DEC A (0000 11012 = 0D16):

Instrukcja **DEC** składa się z **2** mikroinstrukcji.

- Kopiuje zawartość rejestru A_REG do rejestru Temp1.
 CONTROL_BUS[6..11] = 000010, CONTROL_BUS[0..5] = 000101.
- Wykonuje mikroinstrukcję ALU_DECREMENT, a jej wynik zapisuje w rejestrze A_REG.
 CONTROL_BUS[6..11] = 001110, CONTROL_BUS[0..5] = 000001.

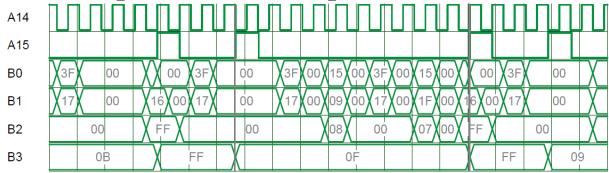

Rysunek 16 Wykres czasowy przebiegu instrukcji DEC A

15) Instrukcja INIT (0000 11112 = 0F16):

Instrukcja INIT składa się z 4 mikroinstrukcji.

- Wykonuje mikroinstrukcję INCR_ADDR_REG_ROM.
 CONTROL_BUS[6..11] = 111111, CONTROL_BUS[0..5] = 010111.
- Pobiera dane z pamięci ROM z umieszcza początek stosu w miejsce przez nie wskazywane.
 - CONTROL BUS[6..11] = 010101, CONTROL BUS[0..5] = 001001.
- Wykonuje mikroinstrukcję INCR_ADDR_REG_ROM.
 CONTROL_BUS[6..11] = 1111111, CONTROL_BUS[0..5] = 010111.
- Pobiera dane z pamięci ROM i umieszcza je w rejestrze OPERAND.
 CONTROL BUS[6..11] = 010101, CONTROL BUS[0..5] = 011111.

Rysunek 17 Wykres czasowy przebiegu instrukcji INIT

7. Tworzenie własnych programów

Aby napisać własny program działający na naszym procesorze wystarczy stworzyć plik programu "**DATA.bin**" i umieścić go w katalogu z projektem. Następnie edytujemy go np. przy pomocy Visual Studio.

Początek programu zawsze rozpoczynamy od instrukcji 00 ponieważ nasz układ nie posiada możliwości resetu(Instrukcja 00 przygotuje procesor do pracy). Następnie prowadzamy kod instrukcji zapisany w systemie szesnastkowym, a po nim argument(y) które dana instrukcja przyjmuje np.--- 00 08 40 03 08 20 04 --- kopiuje wartość 40 do rejestru A, następnie kopiuje zawartość rejestru A do rejestru B, kopiuje wartość 20 do rejestru A, a następnie dodaje do siebie wartości z rejestrów A oraz B zapisując wynik w rejestrze A. Poprawnym zakończeniem pracy procesora powinna być nieskończona pętla na końcu programu(lub cały program pracujący w nieskończonej pętli).

8. Złożoność i budowa poszczególnych elementów

AKTYWATORY:

Wszystkie elementy posiadają aktywatory zapisu lub odczytu. Aktywator w sposób ciągły porównuje własny adres z szyną CONTROL/ ORDER BUS.

Jeżeli wykryje zgodność wszystkich bitów adresu aktywuje linię najczęściej nazwaną ACTIVE która załącza obiekt do linii CONTROL20 (ZEGAR) co powoduje aktywowanie rejestrów. Aktywator składa się z: 6/8 bramek NXOR oraz 4/5 bramek AND(wersja 1), 6/8 bramek NXOR, 8 wejściowej bramki NAND i jednej bramki NOT(wersja 2). Konstrukcje niektórych aktywatorów zostały zmienione w celu dopasowania ich do wymogów układu w którym pracują.

Aktywatory podpięte do szyny ORDER_BUS(znajdujące się w podukładzie 0000 0000-0000 1111 układu CONTROL_REG) mają na celu rozpoznanie aktualnie wykonywanej instrukcji i załączenie odpowiedniego dekodera NB na 1 z n w celu poprawnego wykonania wszystkich mikrorozkazów danej instrukcji, których pełna lista znajduje się w rozdziale 6.Wykresy czasowe zaimplementowanych rozkazów.

REJESTRY:

Należy zwrócić uwagę różnice w konstrukcji różnych rejestrów i układów. Pomimo tego że spełniają bardzo podobną funkcję w procesorze to jednak muszą one być bardzo wyspecjalizowane.

Zbudowane one są z:

Aktywatorów – układów, które wykrywają zgodność wszystkich bitów adresów,

Przerzutników D – blokujących w sobie stan 0 lub 1,

Przełączników – które zwierają i przerywają obwód w zależności od sygnału, który odbierają na bramce sterującej,

Sumatorów (w projekcie używamy sumatorów z szybkim obliczaniem przeniesień) – układów dodających do siebie dwie liczby 4bitowe,

Podstawowych bramek logicznych,

Rejestr	A_REG	B_REG	TEMP1	TEMP2	PSW	P_COUNTER
llość						
Aktywator	2	2	1	1	17	2
Przerzutnik D	8	8	8	8	8	16
Układ 4016 (Przełącznik)	2	2	8	1	40	49
Bistable	0	0	16	0	0	0
Bramka NOT	0	0	0	0	8	0
Układ 4008 (Sumator)	0	0	0	0	0	2

Tabela 3 Porównanie ilości poszczególnych układów w rejestrach

W trakcie budowy procesora zostały również wykorzystane Bramki logiczne takie jak OR, AND. Korzystaliśmy również z układów takich jak Układ 4077, który zawiera w sobie 4 bramki EX-NOR, Układ 4073, który zawiera w sobie 3 trzywejściowe bramki AND. Układ 4081, który zawiera w sobie 4 2-wejściowe bramki AND. Układ 27128, który jest układem scalonym pamięci EPROM(pamięć nieulotna kasowana przy pomocy światła ultrafioletowego). Układ

4068, który jest 8-wejściową bramką **NAND**. **Układ 4040**, który jest 12-stopniowym licznikiem dwójkowym. **Układ IS61C1023AL**- gotowy układ pamięci RAM. **Delay** – moduł wprowadzający opóźnienia w procesorze w miejscach gdzie koniecznym było opóźnienie akcji podejmowanej przez procesor. Przerzutniki **Bistable** w projekcie używane są w celu uzyskania konkretnego stanu logicznego ze stanu nieustalonego. Dla wyjścia Q i dla stanów ustalonych na wejściach działają one jak bramka **AND**, Jeżeli na wejściu wystąpi stan nieustalony, to na wyjściu Q zwracany jest stan niski. Ten lub inny dedykowany układ powinien być ustawiony przed każdym wejściem wszystkich bramek i układów których minimum jedno wejście wychodzi poza układ w którym się znajduje (miejsca te są stanami krytycznymi, ponieważ jest duże ryzyko otrzymania stanu nieustalonego nie przewidzianego przez twórców).

Rejestr A_REG (ACC) opiera się o przerzutniki D oraz aktywatory, które reagują na odpowiednią sekwencję bitów na szynie CONTROL. Jest on połączony z szybą DATA oraz z rejestrem TEMP2. Rejestr B_REG. Jego budowa opiera się o przerzutniki D oraz aktywatory, które reagują na odpowiednią sekwencję bitów na szynie CONTROL. Jest on połączony z szybą DATA. Rejestr TEMP1 opiera się o przerzutniki D oraz aktywatory, które reagują na odpowiednią sekwencję bitów na szynie CONTROL. Jest on połączony z szybą DATA oraz ALU. Rejestr TEMP2 opiera się o przerzutniki D oraz aktywatory, które reagują na odpowiednią sekwencję bitów na szynie CONTROL. Jest on połączony z szybą DATA rejestrem A_REG oraz ALU.

Rejestr **PSW** (Program Status Word) znacząco różni się od reszty rejestrów(jest adresowany bitowo), są w nim przechowywane flagi potrzebne do poprawnego funkcjonowania całego procesora. Jest on połączony z **ALU** oraz **DATA.**

Intel 8051 w swoim rejestrze PSW posiada flagi:

- Carry -przeniesienia
- Aux Carry pomocniczego przeniesienia
- General purpose flaga 0 ustawiana przez użytkownika
- Bank SW0 Register bank select 1.
- Bank SW1 Register bank select 0.
- Overflow flaga przepełnienia
- User flaga 1 ustawiana przez użytkownika
- Party wskazanie parzystości

ALU czyli jednostka arytmetyczno logiczna składa się z układu kontrolującego przeprowadzane w nim operacje, oraz moduły wyspecjalizowane w obliczeniach tj. **DECREMENTER, COMPARATOR, OR** oraz **SUMATOR.**

COMPARATOR jest układem porównującym dwie do siebie dwie liczby. Zwraca on 1 jeżeli dwie liczy są takie same, a 0 jeżeli chociaż 1 bit się różni. W celu magazynowania danych zbudowaliśmy pamięć **ROM**.

Przechowuje ona informacje dotyczące programów które uruchamiamy w trakcie symulacji działania procesora. Ponieważ jest to pamięć nieulotna zapisane w niej dane nie znikają po wyłączeniu symulacji. **ROM ADDRESS REGISTER** jest rejestrem, który przetrzymuje adres dla pamięci **ROM**, przesyła go do niej cały czas i umożliwia szybkie operacje na pamięci.

[PROGRAM COUNTER (Nie działa) przechowuje numer instrukcji, która wykonywana będzie jako następna, opiera się on na przerzutnikach D, Aktywatorach oraz układach 4016. Jest to rejestr, który przetrzymuje adres dla pamięci RAM.] DPTR jest rejestrem, który przechowuje 16bitów adresu dla pamięci zewnętrznej. PORT2_DRIVER jest to port przy pomocy którego procesor powinien komunikować się z pamięcią RAM. W naszej implementacji posiada on bufor o pojemności 1 bajta. CONTROL_REG jest modułem, który przechowuje oraz kontroluje wszystkie instrukcje wykonywane przez procesor. Możemy w nim również sprawdzić wykresy czasowe oraz liczbę cykli zegara od początku pracy i od początku aktualnie wykonywanej instrukcji.

Podsumowanie wszystkich elementów:

NAZWA		ILOŚĆ
Układy 4077	NXOR	127
Układy 4073	3 WEJŚCIOWY AND	60
Układy 4081	UKŁAD 4 BRAMEK AND	58
Układy 4016	SWITCH	240
Układy	PAMIĘĆ ROM	1
27128		
Układy 4008	SUMATOR	20
Układy 4068	8 WEJŚCIOWY NAND	17
Układy 4040	LICZNIK	1
Układy 4514	KONWERTER NB NA 1 z N	17
DTFF	PRZERZUTNIK	136
Bistable	PRZERZUTNIK	54
Is64c1024al-	PAMIĘĆ RAM	2
12ti		
Delay_1	UKŁAD WPROWADZAJĄCY OPÓŹNIENIE	23
Bramki OR		33
Bramka NOT		28
Bramki AND		286
Suma		1103

Tabela 4 Lista z ilością wszystkich wykorzystanych układów wraz z ich ilością

9. Problemy

- a) Program: Na samym początku prac przy projekcie musieliśmy wybrać program w którym implementować będziemy nasz procesor. Chcieliśmy skorzystać z programu BOOLR, niestety okazał się on bardzo niestabilny. Symulacje podstawowych elementów naszego układy nie działały poprawnie. System zapisu układów również pozostawiał wiele do życzenia, gdy się coraz większy części układu znikały Dlatego zdecydowaliśmy się na korzystanie z nowego programu **Proteus 8**. Jest to program bardzo skomplikowany i na początku mieliśmy wiele trudności w trakcie korzystania z niego np. kopiowanie elementów odbywało się przy pomocy referencji to kompletnie uniemożliwiało korzystanie z tej funkcji i znacząco wydłużało czas pracy czy bardzo podobnych i powtarzających się komponentach. Na szczęście z czasem zaczęliśmy uczyć się jak działają zaawansowane funkcje tego programu co znacząco przyśpieszyło proces implementacji procesora.
- b) **Rejestry:** Podstawowymi elementami procesora są rejestry które tymczasowo przechowują dane potrzebne mu do prawidłowego funkcjonowania. Na początku stworzyliśmy własną wersję rejestru **ACC**. Następnie zaprojektowane zostały rejestry **B_REG**, **TEMP1**, **TEMP2** oraz **PSW**. Są one do siebie bardzo podobne więc ich stworzenie nie zajęło by dużo czasu gdybyśmy potrafili lepiej korzystać z wybranego przez nas programu.
- c) **Zestaw instrukcji:** Kolejnym krokiem w trakcie projektowania naszego układu był wybór zestawu instrukcji które powinien on obsługiwać. Na zajęciach z projektu przedstawiliśmy nasze propozycje i wybraliśmy ten które powinny zostać zaimplementowane. W trakcie prac były one stopniowo dodawane. Ich dokładna lista znajduje się w dalszej części sprawozdania.
- d) Szyny danych: Ponieważ poszczególne części procesora muszą się ze sobą komunikować, musieliśmy zaimplementować szybą DATA_BUS. Okazała się ona niewystarczający w skutek czego dodaliśmy CONTROL_BUS która steruje całym procesorem oraz MEM_ADDR_BUS przy pomocy której wysyłany jest adres w pamięci do którego chcemy uzyskać dostęp. W naszym procesorze znajdują się również szyny takie jak T2ALU_BUS czy też T1ALU_BUSS które łączą bezpośredni dwa pomocnicze rejestry z jednostką arytmetyczno logiczną. Ostatnimi szynami które możemy zobaczyć są MEM_CTRL która kontroluje moduł Program Address Register, TEMP_IN_1 a także PSW która kontroluje działania na flagach.
- e) Pamięć: Aby procesor mógł w pełni funkcjonować, potrzebuje pamięci z której mógłby korzystać w celu pobierania danych na których ma przeprowadzać operacje oraz zapisywania ich wyników. Początkowo radziliśmy sobie bez niej. Z czasem jednak okazało się że jest ona bardzo potrzebna przy testowaniu bardzie złożonych operacji. Na początku samodzielnie stworzyliśmy pamięć ROM przy pomocy podstawowych komponentów oferowanych przez program Proteus 8. Następnie zaprojektowana została pamięć RAM opierająca się na przerzutnikach. Ich struktura była bardzo rozbudowana na skutek czego program dział bardzo wolno i praca w nim była bardzo problematyczna. Na zajęciach zdecydowaliśmy że jednak nie będziemy budowali ich samodzielnie i skorzystamy z gotowych układów oferowanych przez nasz program. Modyfikacja ta spowodowała drastyczny wzrost komfortu pracy jednocześnie eliminując możliwość popełnienia przez nas błędów w jej implementacji. Aby pamięć RAM mogła działać potrzebuje własnego zegara.

- f) **Automatyzacja:** Na początku wszystkie kody ustawaliśmy ręcznie. Dzięki stworzeniu CONTROL_REGISTER w którego skład wchodzą: deszyfratory rozkazów, licznik mikroinstrukcji pozwalający na rozeznanie się którą mikroinstrukcję należy wykonać jako następną, układ pozwalający automatycznie wczytać nowy rozkaz z pamięci do procesora.
- g) **Licznik mikroinstrukcji:** Bez niego wszystkie mikroinstrukcje wykonywał się w niezdefiniowanych momentach. na postawie clock zlicza każdą zmianę mikroinstrukcji.
- h) **Rejestr PSW:** Ponieważ potrzebowaliśmy rejestru przechowującego flagi musieliśmy dodać rejestr PSW. Jednak różni się on znacząco od pozostałych rejestrów więc wymagał on projektowania od samego początku ponieważ nie mogliśmy skorzystać z już istniejących modłów.
- i) **Porty:** Stworzenie portu było kolejny problemem w trakcie prac. Ze wzglądu na ich początkowy brak, pamięć **RAM** znajdowała się w środku procesora. W końcowych fazach rozwijania projektu porty zostały zaprojektowane od zera i dzięki temu **RAM** mógł być przeniesiony poza układ samego procesora.
- j) Stos: Na początku założyliśmy że w naszym procesorze będzie można używać instrukcji PUSH oraz POP, gdybyśmy nie stworzyli modułu stosu byłoby to niemożliwe. Prostym rozwiązanie było stworzenie tego brakującego elementu naszego procesora oraz przydzielenie odpowiednich kodów dodawanym instrukcjom.
- k) Słaba optymalizacja: Analizując wykresy czasowe zauważyliśmy że w trakcie wykonywania instrukcje występują cykle w trakcie których nie wykonywane są żadne mikroinstrukcje. Rozwiązanie tego problemu wymagało przebudowy całego układu, dzięki czemu znacząco przyspieszyliśmy działanie całej jednostki.
- l) Każda zmiana w programie powoduje zmianę położenia wszystkich operacji i danych następujących po niej, co powoduje konieczność ponownego obliczenia adresów niezbędnych dla instrukcji **JMP** i **JO**.

10. Podsumowanie

Tworzonych przez nas układ był bardzo skomplikowany i wymagał dużej wiedzy związanej z działaniem procesora. W trakcie jego projektowania zrozumieliśmy wiele aspektów związanych z działaniem tego typu układu scalonego.

Podobieństwa i różnice w stosunku do oryginalnego procesora 8051:

- 1. W naszym procesorze zaimplementowaliśmy tylko część instrukcji z pośród wszystkich oferowanych w CPU na którym się wzorowaliśmy.
- 2. Korzystamy tylko z 2 flag oferowanych przez PSW pierwowzoru.
- 3. Ponieważ nasz procesor to symulacja idealna, opóźnienia związane z wykonywaniem operacji zostały prowadzone sztucznie.
- 4. Z powodu korzystania tylko z pamięci ROM do przechowywania numeru następnego rozkazu w ROM_ADDR_REG (Counter Register jest tylko przykładem 16bitowego rejestru).
- 5. Kody operacji w większości nie pokrywają się z kodami Intel 8051.
- 6. Port 2 nie współgra z pamięcią, potrafi on tylko wyświetlać dane na wyjściu.
- 7. W naszym procesorze występują trzy tryby przesyłania argumentu do instrukcji.

11. Bibliografia

- MCS® 51 MICROCONTROLLER FAMILY USER'S MANUAL
- Wykłady z przedmiotu Podstawy Techniki Mikroprocesorowej; Dr inż. Jacek Mazurkiewicz
- Wykłady z przedmiotu Organizacja i Architektura Komputerów; dr inż. Piotr Patronik

12. Spis tabel

Tabela 1 Lista instrukcji zaimplementowanych w procesorze	6
Tabela 2 Lista adresów funkcji zapisu i odczytu w zaimplementowanych układach	7
Tabela 3 Porównanie ilości poszczególnych układów w rejestrach	17
Tabela 4 Lista z ilością wszystkich wykorzystanych układów wraz z ich ilością	19
13. Spis rysunków	
Rysunek 1 Przykładowy wykres czasowy	8
Rysunek 2 Wykres czasowy przebiegu instrukcji NOP	9
Rysunek 3 Wykres czasowy przebiegu instrukcji AJMP	9
Rysunek 4 Wykres czasowy przebiegu instrukcji LJMP	10
Rysunek 5 Wykres czasowy przebiegu instrukcji MOV A B	10
Rysunek 6 Wykres czasowy przebiegu instrukcji ADD A B	11
Rysunek 7 Wykres czasowy przebiegu instrukcji ADC A B	11
Rysunek 8 Wykres czasowy przebiegu instrukcji SET_C	12
Rysunek 9 Wykres czasowy przebiegu instrukcji CLR_C	12
Rysunek 10 Wykres czasowy przebiegu instrukcji MOV A @Direct	13
Rysunek 11 Wykres czasowy przebiegu instrukcji PUSH	13
Rysunek 12 Wykres czasowy przebiegu instrukcji POP A	14
Rysunek 13 Wykres czasowy przebiegu instrukcji JO @Direct z przykładowego programu	14
Rysunek 14 Wykres czasowy przebiegu instrukcji JO @Direct dla drugiego programu	14
Rysunek 15 Wykres czasowy przebiegu instrukcji ORL A B	15
Rysunek 16 Wykres czasowy przebiegu instrukcji DEC A	15
Rysunek 17 Wykres czasowy przebiegu instrukcji INIT	16